

Svatojiřské Listy

občasník kostelecké farnosti

ročník 16, číslo 2, červenec 2019

ÚVODNÍ SLOVO

Zdravím na stránkách farního časopisu, díky všem přispěvatelům do SJL a těm, kdo se snaží budovat či stmelovat farnost a pomáhat zdravému křesťanskému duchu našeho společenství.

Jsme na konci školního roku a na začátku prázdnin. Obojího je třeba. Poctivě se učit, namáhat a pracovat a zaslouženě si oddechnout, načerpat sil, abychom se připravili na další úkoly, protože to vše je přípravou na život, to tvoří náš život.

Smysluplnost a svědomitost našeho počínání nás chrání před omrzlostí a otráveností. Zacílenost našeho života nám dodává chuť, radost a nezbytnost v úsilí.

Všichni lidé, tím spíše my věřící, jsme stále upozorňováni myslet na to a znovu promýšlet, co bylo na počátku, kam vše

spěje, jaká je příčina všeho i jednotlivostí, jaký je cíl, kde jsme se tu vzali, jaké máme životní zadání jednotlivé a společné a co či kdo je naším Dobrodincem a Autoritou. A také, jak naše dílčí a každodenní cíle ladí s naší konečnou a definitivní představou a touhou.

Samy příroda a její cyklus nás o tom všem poučují. Lidský druh je na jednu stranu součástí přírody a na druhou stranu stojí svým intelektem a duší nad přírodou, dokonce i mimo ni, protože ji přesahuje a je schopen dosáhnout Boha, zejména díky Ježíši, jeho Synu.

Ať si o prázdninách a dovolených odpočínáte, zaplavete, vysluníte se, zasportujete si, poznáte nové a nepoznané, ale ať se z každého poznání a nové zkušenosti poučíte, že Bůh a nebe je víc než to, láska a pokoj je víc než to, dobré a upřímné vztahy jsou víc než to, aby se vaše duše nezhmotňovala, ale aby se osobnost zduchovňovala a charakter zušlechťoval.

Žehnám vám všem, otec Vladimír.

Česká křesťanská akademie

místní skupina v Kostelci nad Orlicí

a římskokatolická farnost sv. Jiří

pro Vás připravují poutní a poznávací zájezd

„Brno historické i moderní“

s trojím překvapením

Duchovní doprovod, odborný výklad a společný oběd zajištěn.

Program zahrnuje prohlídku nejvýznamnějších brněnských chrámů v historickém centru města, včetně katedrály sv. Petra a Pavla. V rámci odpoledního volného programu bude možno navštívit také některé předem rezervované objekty brněnské familiární architektury 20.století (Brněnské vily), případně další místa. Liturgii budeme slavit v chrámu sv. Jakuba.

Sobota 21.září 2019

Cena zájezdu Kč 330,- přihlášky a informace : R.M.Potštejnský tel: 723810849 Chleny: p. Krčmářová, P.Vl.Handl

Informace pro zájemce o prohlídky objektů brněnské familiární architektury 20.stol.

1/Vila TUGENDHAT, Černopolní 45, 613 00 Brno.

informace : info@tugendhat.eu , 542427150 , 602404246

rezervace : <http://www.tugendhat.eu> , 515511015

ceny : malý okruh : 300,- / 180,- /starší 60ti let/ 60minut

velký okruh: 350,-/ 210,- dtto 90minut

otevřeno : úterý až neděle 10 - 18,00hod.

doprava : z Hl.nádraží ČD ... č.9 /Tomanova ul./

z České ul. ....č.3,č.5 /Dětská nemocnice/

architekt : Ludwig Miese Van der Rohe

majitel : Greta a Fritz Tugendhat

2/Vila STIASSNI,Hroznová 4,Brno –Pisárky /za BVV/

informace : vila@npu.cz, 778545993

ceny : 200,- / 140,- /starší 65ti let,6 – 18let
30,- /park/

otevřeno: pá,so,ne 10 – 17,00hod.

doprava : z Hl.nádraží ČD.... č.1/Pisárky/

architekt : Ernst Wiesner majitel : Alfred Stiasni,

žid.text.průmyslník

Funkcionalismus 20.stol. / 1929/

3/Vila LOW BEER,Drobného 22, Černá Pole

informace : 545211352

rezervace : pruvodci@vila.muzeumbrnenska.cz

ceny : 160,-/ 80,- /starší 65ti let,,ZTP ... 0

otevřeno : úterý až neděle 10 – 18,00hod.

doprava : z nám.Svobody ....č.9 /nám.28.října/

architekt: Alex Neuman majitel : Moritz Fuhrman,

Alfred Low Beer / koupil v r.1913/

Secesní vila z r.1903

Exposice : „Svět brněnské buržoasie“

Prohlídku objektů je třeba rezervovat co nejdříve.

VIKARIÁTNÍ SETKÁNÍ MLÁDEŽE TENTOKRÁT V KOSTELCI (viděno dvojím pohledem)

V pátek 15. března 2019 začínala mše svatá jako obvykle v tuto roční dobu v 17 hodin, ale velice neobvyklým způsobem. Za doprovodu zvuků rytmických písní se na ní totiž sešla mládež z celého rychnovského vikariátu. Spolu s naším knězem P. Vladimírem Handlem jí sloužil i otec Jan Barborka. Po mši svaté se všichni přesunuli do budovy fary, kde už na ně čekalo bohaté občerstvení. Nutno podotknout, že účast byla opravdu hojná, farní místnost byla naplněná po okraj. Po seznamovacích hrách pak následovala prezentace o účasti některých členů vikariátu na Světovém setkání mládeže, které proběhlo letos v lednu ve středoamerické Panamě. Dozvěděli jsme se spoustu věcí o tamním chápání křesťanství, kultuře této země a průběhu celého setkání. Tento velice příjemný večer byl pak zakončen modlitbou. Za napečení a obsluhu patří díky především paní Editě Soldátové a za organizaci celé akce vedoucím vikariátu, kterými jsou Káťa Petrová a Miloš Zahradník.

Š. Svátek

Mládež trochu jinak

Není tomu tak dlouho, co na faře našeho vikariátu se uskutečnilo setkání mládeže našeho okresu. Protože znám pouze jen naše chlapce a děvčata, rozhodl jsem se připojit k přípravě a vlastnímu průběhu této akce. Nejen jako divák, ale zčásti i jako

organizátor. A byl jsem mimořádně mile překvapen.

Už při vlastní bohoslužbě a pak i na faře mne velice překvapila aktivita účastníků. Jejich elán byl podle mne nefalšovaný a zcela upřímný. Cítil jsem, že jejich láska k Bohu je od srdce. Někdy, tolik odsuzované hry v kostele na hudební nástroje, v tomto případě podtrhly překrásnou atmosféru setkání. Vždyť vzpomeňme účast na nedělních adoracích u nás v kostele. Kytara a zpěv P. Vladimíra dodává tu správnou atmosféru ve spojení s Bohem.

Tato slavnostní atmosféra probíhala i v místnostech fary. Byl jsem hodně zvědavý, jak vše bude probíhat. A opět jsem nebyl zklamaný z toho, že naše mládež ztratila víru v Boha. Její vzájemné vítání a objímání mne v tom utvrdilo. Protože se všichni neznali, tak došlo k představování. Dojalo mne to, že i když jsem byl jediný přítomný senior, vyzvali mne, abych se i já představil. Poněkud mě zarazilo, co jim, mladým, mám říci krom osobních údajů. V tom mi Bůh našeptal, abych se zmínil o tom, jak jsem já v padesátých letech žil v křesťanském duchu. Někteří jste slyšeli na Dni kostelů v loňském roce mé vyznání o návratu ke křesťanským hodnotám a k Bohu. Když jsem skončil, všichni mi zatleskali. Nestydím se za to, že se v mých očích objevily i slzy. Jsem přesvědčen o tom, že jejich láska k Bohu je nefalšovaná. Moc se mi líbila i beseda s diapozitivy účastnice Dnů setkání mládeže v Panamě.

Co říci závěrem. Velké díky patří všem, kdo se na tomto setkání podíleli. Nejen organizačně, ale i přípravou občerstvení. Bylo vskutku bohaté. To není jen můj názor, ale i při povídání

s jednotlivými účastníky. Moc se jim na tomto setkání líbilo. Jen mi bylo trochu smutno, že v našem ateistickém městě je možná jen pár desítek dětí a mládeže, kteří se hlásí ke křesťanství a k Bohu.

J. Groger

HOMOLSKÁ MINI POUŤ

Neděle 12. května měla být poutní k Panně Marii Bolestné na Homol. Plánovali jsem hodinu, kdy vyjdeme a řešili další záležitosti, ale vzhledem k velmi nepříznivé předpovědi počasí a vydatnému dešti před nedělí bylo rozhodnuto, že se pěšky nepůjde.

Celé nedělní ráno jsme byli se synem Jindrou nějak nesví, já jsem chodila od ničeho k ničemu a stále vyhlížela, jestli začne pršet. Měla jsem silný pocit, že přece nemůžeme Matce Boží odmítnout její pozvání, když jsme slíbili, že budeme pravidelně chodit na poutě a že jen trochu deště nebo větru nás nemůže od cesty odradit. A tak jsme se kolem jedenácté rozhodli, že vyrazíme.

Nebylo krásně, slunce se nesmálo, foukal silný studený vítr, bylo zataženo, ale nepršelo. Předpověď se nenaplnila. Do cíle jsme došli v rekordním čase a při mši svaté jsme Panně Marii děkovali za její pozvání, že nám dala sílu bez úhony dojít a vroucně jí prosili, aby nám svojí přímluvou u svého Syna vyprošovala milosti do našich životů, chránila naši farnost, město, stát... Jsme rádi, že se nám podařilo nepřerušit tak slibně

započatou obnovenou tradici homolských pěších poutí.
M. Slavíková

KOPRETINOVÁ NOC KOSTELŮ 2019

Chlenský kostel sv. Apolináře byl v pátek 24. května dějištěm v naší farnosti již sedmého ročníku celostátní akce Noc kostelů. Program nabídl pro návštěvníky několik zajímavých bodů, z nichž asi nejsilněji zapůsobilo osobní svědectví paní Lídy Konvalinkové

o její životní cestě s Bohem, o utrpení, hledání, o radosti i ponoření se do nesmírné, všeobjímající a bezvýhradné Boží lásky. Mnozí byli dojati až k slzám. Jsme rádi, že paní Lída svolila, abychom část jejího vystoupení uveřejnili v tomto

vydání Svatojiřských listů.

Na vystoupení mladých umělců saxofonového kvarteta, kteří se prezentují pod názvem Quadriga čekali všichni s radostí, protože většina posluchačů ví na co se těšit. Tóny krásné hudby

soupeřily s ptačím zpěvem z okolí kostela. Kdo byl vítězem, necháme na posluchači.

K tradici Noci kostelů našich farností patří historický výklad osvětlující okolnosti a události spojené se založením a vývojem kostela. Inženýr Slavík okořenil historická fakta krátkou úvahou o příjmeních lidí pohřbených na místním hřbitově, která jsou odvozena či připomínají jména zvířat, profese nebo jsou zajímavá jiným způsobem.

Mládež kostelecké farnosti věnovala Noci kostelů několik rytmických písní s duchovním obsahem. Pan farář Handl promluvil o síle víry, o světle a kráse kostelů.

Celý program s lehkostí a vtipem moderovala paní Markéta Svátková, která na úvod položila nám všem otázku: „Proč vlastně máme kostely?“ A za nás odpověděla. Jako se rodina schází ke společnému jídlu a slavení doma u jednoho stolu, tak se církev schází ke slavení eucharistie v kostele. Jistě, je možné se společně modlit i jíst v přírodě, pod stromy nebo na louce, ale domov je útočištěm před nepřízní počasí, chrání před zlem, stejně tak kostel skýtá, jako posvěcený prostor, duchovní působení. Harmonicky zde dochází k prolínání vertikálních a horizontálních rozměrů našich životů, je místem spočinutí, domovem pro církevní rodinu. Večer byl ukončen modlitbou za farnost a obec.

A proč kopretinová noc? Jednoduše proto, že Chlenské louky byly v tu noc plné rozkvetlých kopretin. Na úplný závěr. Nerada bych, aby následující slova zněla jako klišé, ale a doufáme, že to potvrdí účastníci i organizátoři, atmosféra všech dosavadních Nocí

kostelů byla magická, každý kostel se v tu noc nějak podivuhodně proměnil... nejde to ani moc dobře vyjádřit slovy, jde to jenom prožít...

Přejme si a věříme, že i další ročník bude stejně krásný a tajemný. Všem, kteří se jakýmkoli způsobem podíleli na přípravě a organizaci akce patří velký dík, stejně tak i návštěvníkům a už nyní všechny zveme na další Noc, s největší pravděpodobností, na Homol.

M. Slavíková

Úryvek z osobního svědectví – Noc kostelů 2019 L. Konvalinková

... Víte, moc ráda si představuji Boha, stojícího v západu slunce, v dlouhé bílé říze, v sandálech na nohou, jak mne vyhlíží - náhle mne spaří a pak mi běží naproti, celý září a volá – „honem, honem pojď k tatínkovi!“ A objímá mne v náručí! Tu vizi ze

slavného podobenství Ježíše o marnotratném synu. Ten příběh vypráví o otci, který měl dva syny, mladší sbalil svůj majetek, odešel z domova a všechno promrhal a pak v hladu a bídě si říká „otec už mne nemůže mít rád, už nemohu být jeho synem, snad mne přijme aspoň jako služebníka“, zatímco otec jej ve skutečnosti denně vyhlíží na zápraží, teskní po něm a říká si „jestlipak svého synáčka ještě někdy uvidím?“ Bůh si o člověku myslí pravý opak toho, co si člověk myslí! Jak silné je poselství tohoto příběhu, a přesto jej tolik lidí nezná nebo nevnímá! Bůh pro ně zůstává nepřítelem!

Premýšlela jsem o tom, zda jsem někdy zažila nějaký silný duchovní zážitek a přišla jsem na to, že ano!!! Bylo to na Charismatické konferenci v roce 2008 na přednášce Angličana – Charlese Whiteheada – o jeho konverzi a o konverzi jeho ženy – s jakou mocí a silou je Ježíš oslovil a jaké mimořádnosti se jim staly. Moc se mnou otřásl to, že jsem se poznala v jeho označení klasických věřících – najednou jsem věděla, že i já jsem „spící katolík“, najednou jsem věděla, jak nedokonalá je má víra v Boha. Kromě jiného, že nic nedělám pro to, aby i ostatní kolem mne poznali Ježíše... Vždyť je to snadné – jako když malému koťátku jemným násilím skloníte hlavičku a strčíte mu čumáček do mlíčka, ono nechce, trochu se vzpouzí, ale pak se olízne a zjistí, že je to dobré... Byla to pro mne výzva se dívat na život jinak! Jak jinak? Pozitivně! Dívat se pozitivně na sebe, na druhé i na Boha. Opustit karikaturu Boha – Boha spravedlivého soudce – a obrátit se k milosrdnému Spasiteli, Bohu marnotratnému láskou k mně. Bylo

to obrácení, které proměnilo všechny moje vztahy k sobě i druhým.

Pán Bůh mi dal nového muže, muže pracovitého a dobrého, který si ho také zamiloval... Už tři roky mne Petr udivuje a inspiruje na své cestě k poznávání Boha. Neměl na výběr – musela jsem mu smočit hlavičku do mlíčka – hned na začátku našeho sbližování jsem mu řekla: „víš, já jsem hrozně náročná... Chceš-li mne milovat, potřebuju, abys miloval i mého Boha!“ A hle – stalo se. Díky Pane!

Jsem člověk chybující, s mnoha slabostmi a hříchy si nemůžu pomoci, udivuje mne, proč se to tak málo lepší, proč dělám ty samé vylomeniny, proč mne pořád moje povaha limituje a blokuje – ale Bůh v našem životě působí – jistě, avšak skrytě. Je to o cviku mu naslouchat, vnímat, co mi říká prostřednictvím jiných lidí, prostřednictvím událostí, situací... vím, že nesmím zůstat ve víře stát na místě, musím plavat třebas proti proudu, být aktivní a nebát se a důvěřovat mu. Osvědčilo se mi mu dávat své radosti i starosti do rukou a říkat mu s absolutní důvěrou – „Pane, Ty nejlépe víš, co je pro mne dobré. S Tvou pomocí to zvládnou, ujmí se mne a vyřeš to, já Ti do vkládám do rukou...“

Všichni máme rádi pohádky a filmy s dobrým koncem – vzpomínáte na Anděl Páně? – jak potřebovali světlo a stačilo si vzpomenout na sv. Lucii a poprosit – zní to dětsky, naivně, ale jak říká sv. Pavel – když jsem byl dítě, uvažoval jsem jako dítě, nyní jsem dospělý a myslím, jako dospělý – z dětské víry je potřeba

POUTNÍ PUTOVÁNÍ – MEDŽUGORJE 2019

Tak jako již několikátým rokem se počátkem májového měsíce vydáváme na poutní putování za poděkováním Panně Marii do bosenskohercegovského Medžugorje. Čeká nás cesta skoro 1 200 km, ale už samotné putování je radost.

Tentokrát je start trochu atypický. V sobotu navečer se přesunujeme na Moravu a v neděli 5. 5. kolem šesté vyrážíme na první malý úsek. Tentokrát do Mutěnic. Zde naložíme naše milé spolucestující pětasedmdesátileté „kluky“ Františka a Pavla. Společně absolvujeme ranní mši svatou a takto posilnění už opravdu startujeme. Počítáme, že nás čeká obvyklých 12 hodin cesty, včetně nezbytných zastávek na protažení nohou, nějakou svačinku, odskočení si a výměnu řidičů.

Po pár desítkách kilometrů už jsme v Rakousku a sotva vjedeme na dálnici začínáme s prvním růžencem. Ono se to hodí – co jedna země to jeden růženec. Cesta příjemně ubíhá. Vídní jsme krásně proklouzli, Rakušané asi ještě spí. Tentokrát nám není dopřáno kochat se okolní krajinou. Je zataženo a prší. Místo se to lehce mění a leje. Začínáme stoupat do hor a vypadá to změnu. A ono opravdu ano. Už neprší, ale vjeli jsme do sněhové vánice. Ještě, že už jsme přezuli na letní gumy. Pomalu klesáme ke slovinským hranicím a jsme zvědaví, jak Slovinci postoupili s budováním dálnice. Jsme na hranicích, podstupujeme první rychlou kontrolu dokladů. A šup na dálnici, Slovinsko se najednou smrškló do půl hodinky a nám tak tak vyjde další růženec. Jsou tu

další hranice. Jedeme správným směrem. Skoro žádná kolona. Na rozdíl od protisměru, kde je dlouhá několik kilometrů. Bezdešťový úsek cesty máme za sebou a hurá do zmoklého Chorvatska. Asi máme opravdu štěstí a nečekají nás žádné kolony u mýtných bran, prostě jenom frčíme. Samozřejmě, že občas zastavíme, přece jenom je Chorvatsko velmi velmi dlouhé. Projedeme řadou tunelů a už klesáme k moři, tentokrát žádná, sluncem zalitá nádhera. Silný vítr a my jsme rádi, že se udržíme na cestě. Užíváme si další růženec. Téměř na konci chorvatské části cesty jsme odměněni nádhernou duhou. Čekají nás poslední hranice. Ani tentokrát to nebylo nic hrozného. Máme před sebou poslední kousek bosenské dálnice. Ani se nestačíme rozjet a dálnici opouštíme (ona ostatně dál nevede) a vjíždíme na posledních pár kilometrů místní silnice. Trošku se bojíme, aby naše poctivě naložené auto někde neutrpělo, ale místní jsou zvyklí a díry nevnímají, lítají kolem nás jako praví Balkánci. Konečně jsme na místě. Tentokrát jsme opravdu frčeli – výsledný čas - 10 hodin. Už nás čekají usměvaví domácí – Anton a Olga. Honem ubytovat a odpočívat, čeká nás příjemný týden. No vlastně nejdříve musíme poprosit o další kupu dek do postelí. Letos to vypadá na pořádnou zimu.

Pondělí – první ranní mše svatá v kapli. Máme štěstí, je tu několik českých autobusů, a tak je mše v češtině. Kaple je nacpaná k prasknutí, možná to bude tím, že s námi o ranní radost ze setkání s Pánem dělí skupina Brazilců. Po mši jsme byli pozváni se skupinami dalších českých poutníků k návštěvě Komunity

Cenacolo, která se stará, prací a modlitbou, o nápravu drogově závislých. Více na <http://www.komunita-cenacolo.cz/>. Večerní mše svatá obvykle začíná v 18 hodin, ale před ní je již od 17 modlitba růžence. A protože prší, všichni se budou cpát do kostela, kam se vejde pár stovek věřících a co ty stovky dalších? No prostě kdo dřív přijde ten si sedne. Tudíž jsme v kostele už po čtvrté odpoledne a jsme rádi. Čeká nás krásný večerní zážitek ze společenství věřících celého světa od Jižní Koreje přes Libanon, všechny možné země Evropy až po zástupce amerického kontinentu.

Úterý – opět ranní mše v češtině. Po předcházejících vydatných deštích je na okolních kopcích bláto, a tak volíme výletový program. Vyrážíme zpátky do Chorvatska na návštěvu Národního parku Svatý Jure. Těšíme se trochu adrenalinu z jízdy po úzkých cestách, kde není vidět za zatáčku a k vyhnutí se protijedoucími autu je nutný manévr jednoho či druhého vozu. Cesta je opravdu zajímavá. Na jednom místě ji blokují divocí koně a zcela evidentně ji nehodlají opustit. Trvá to dost dlouho, ale nakonec se uvolí a trochu uhnou. O jednoho z nich sklápíme zrcátko auta, ještě, že nám nepřidali potvrzení o průjezdu kopytem do plechu. Až na vrchol se nedostáváme, strážce parku nás zastavuje, že dále je led a sníh a tak musíme vzít za vděk menší vycházkou, která nás odmění nádherným výhledem na Makarskou, která se rozkládá o 1500 metrů níže. Byť se dáváme na cestu, večerní mši už nestíháme. Večerní venkovní adoraci od 21 hodin už naopak ano. Krásný zážitek společenství několika tisíc lidí na jednom místě,

kteří se sešli za stejným cílem – setkat s Pánem. Zima je docela cítit. Oblékli jsme na sebe všechno, co máme a rádi využíváme dobrodiní dek, do kterých jsme se zabalili.

Středa – dnes je ten pravý poutnický den. Ráno opět česká mše svatá. Hned po ní vyrážíme na Podbrdo. Kameny ponořené a trčící z červené hlíny, která ještě včera byla mazlavým bahnem. Jedno zastavení růžence střídá druhé a přináší radost do duše. Než vystoupáme na vrchol kopce, k soše Panenky Marie, máme za sebou celé dva růžence. Po zklidnění a krátkém pobytu na vršku, začínáme sestupovat v doprovodu dalších růžencových zastavení, která nás dovedou k modrému kříži na místě zjevení Panny Marie. Místo je obleženo spoustou poutníků, a tak raději mizíme. Honem na oběd, trochu odpočinout, protože odpoledne nás čeká Křiževac. S dobrou náladou, s holemi v rukou a botami v batohu vyrážíme pleskajíc holými chodidly o kameny, doprovodit Pána na jeho křížové cestě. Na vrcholu se krátce zastavíme, ale už zase míříme dolů, abychom stihli večerní mši svatou. Takhle rychle jsme ještě nikdy nesestoupili. Mše svatá v chorvatštině překládaná do sluchátek je příjemným závěrem dne.

Čtvrtek – po ranní mši v češtině se tradičně couráme městečkem. Je třeba navštívit obchody s náboženskými předměty, poslat pohledy domů, navštívit správu farnosti a zapsat do knihy intencí prosbu za odsloužení mše svaté za naši farnost a vztahy v ní. Odpoledne je také odpočinkové. Nezapomeneme si zajít na výbornou kávu k pekaři Mariovi a jeho milé ženě. Den končíme večerní mší svatou.

Pátek – ranní mše svatá je rozlučková. Většina českých poutníků hned po mši vyráží na cestu domů. Dopoledne máme docela volný program. Odpoledne jdeme znovu na Křiževac, tentokrát v botách a velmi zvolna. Po večerní mši svaté následuje opět venkovní adorace. Dnes je významně tepleji.

Sobota – chorvatská mše svatá o půl osmé nám dodá sil na zpáteční cestu. Ještě se rozloučíme venku u sochy Panny Marie a pak už hurá vpřed. No moc hurá vlastně ne, raději bychom na tomto místě klidu, duševní rovnováhy a očisty zůstali podstatně déle.

Cesta utíká v poklidu, příroda vydatně zalitá předcházejícími dešti bují nádhernou zelení, hranice střídá hranici, před Vídní nás dožene vydatný déšť, který nás naštěstí brzo opustí. Vyložíme „kluky“, trochu si odpočineme a vyjedeme na poslední úsek cesty. O půlnoci jsme doma.

P. Pávek

Tak snad za rok na shledanou L + P

INTENČNÍ KNIHA – ČERVENEC - ZÁŘÍ 2019

9	Út	
10	St	Za Jaroslavu Kozlovou
11	Čt	
12	Pá	Za Lidušku Klecandrovou mše sv. 8.00 hod
13	So	beze mše sv. (Za P. Czeslawa Dvoraka)
14	Ne	Za Františka Fialu a jeho rodiče Františka a Josefu Fialovi
16	Út	
17	St	
19	Pá	
20	So	Za + Jaroslava Ježka
21	Ne	Za živé i zemřelé členy rodiny Potštejnských a Duškových
23	Út	
24	St	
25	Čt	
26	Pá	Za Boženu a Annu Kalisovy
27	So	Za +Františku Jílkovou(+20),manžela a dceru Dagmar Hruškovou.
28	Ne	Za manžele Tobiškovy a syna Františka
		29.7. – 3.8. beze mše sv.
4	Ne	Za Jaroslava Hudouska a za rodiče z obojí strany
		5.8. – 10.8. beze mše sv.
11	Ne	Za rodinu Novákovu, Misiorovu a Luňáčkovu
13	Út	Za + Anastazii Volkovou (+55), manžela Josefa, syna Josefa, dceru Marii a celý rod
14	St	Za Františka a Annu Kučerovi
16	Pá	Za Terezii Lustykovou (4. výročí) a za manžela Jana
17	So	Na dobrý úmysl
18	Ne	Za Terezii Lustykovou a Ludmilu Klecandrovou

20	Ut	
21	St	
22	Čt	Za Miloslava a Boženu Pavlatovy, sestru, bratry a rodiče
23	Pá	Za rodiče a sourozence Adama a Pavlínu Mitanovi, za syny Pavla a Aloise, dcery Marii a Annu, vnučku Evu a ostatní zemřelé.
24	So	
25	Ne	Za Boženu Kubelkovou s rodinou a Jana Lipenského a rodiče
27	Út	Za +Marii Řehákovou, manžela, syna a Václava Jakubce, rodiče a sourozence
28	St	
29	Čt	
30	Pá	Za Lud'ka Vajgla, rodiče a sourozence
31	So	
		Září
1	Ne	Za Rudolfa Matějku, sestru Evu a rodiče
3	Út	Za Roberta Plného, sourozence a jejich rodiče
4	St	Za všechny živé a zemřelé farníky z kostelecké a chlenské farn
6	Pá	Za Jiřího Konvalinku
7	So	Ke cti Panny Marie a na její úmysly
8	Ne	Za Růženu Chaloupkovou, rodiče a sourozence
10	Út	
11	St	
12	Čt	
13	Pá	
14	So	
15	Ne	Za Marii Sokolovou, manžela Josefa a dcery Hanu a Martu
17	Út	Za Jana a Jaroslavu Novotných
18	St	Za + Josefa Zámeše (+5) a rodiče
20	Pá	

21	So	Za Marii Žákovou a Jana Janovce
22	Ne	Za + Jana Adámka a Jindřicha Husáka
24	Út	
25	St	
26	Čt	Za Františka Žáka – 1. výročí úmrtí
27	Pá	Za Dominika Radila, manželku a zetě Jana
28	So	Za P. Václava Burdu, P. Václava Zikana, JUDr. Václava Morávka
29	Ne	Za Josefa Sokola, manželku Marii a dcery Hanu a Martu

Máte nějaké podněty, návrhy či připomínky?

Na těchto stránkách může být i Váš příspěvek.

Termín uzávěrky dalšího čísla bude včas

oznámen.

Příspěvky je možné posílat také elektronicky na adresu farnosti:

rkfd.kostelec.no@centrum.cz

Redakce neodpovídá za obsah jednotlivých příspěvků
Svatojiřské listy – občasník kostelecké farnosti.

ročník 16, číslo 2, červenec 2019

Vydává: Římskokatolická farnost – děkanství Kostelec n O.

Redakce: Jana Vajglová, Milena Slavíková

Režijní cena 5,- Kč